

Missatge del Papa Francesc per a la 52 Jornada Mundial de la Pau

El desig del Papa Francesc per al 2019: “Pau en aquesta casa”. Amb motiu de la 52 Jornada Mundial de la Pau que se celebra l'1 de gener de 2019, el Sant Pare envia un missatge en què reflexiona sobre "la bona política" i diu que aquesta ha d'estar "al servei de la pau".

31/12/2018

MISSATGE DEL SANT PARE

FRANCESC

PER A LA CELEBRACIÓ DE LA

52 JORNADA MUNDIAL DE LA PAU

1 DE GENER DEL 2019

La bona política està al servei de la pau

1. “Pau en aquesta casa”

Jesús, quan va enviar els seus deixebles en missió, els va dir: «Quan entreu en una casa, digueu primer: “Pau en aquesta casa”. Si allí hi ha algú que n'és digne, la pau que li desitgeu reposarà damunt d'ell; si no, tornarà a vosaltres» (Lc 10, 5-6).

Donar la pau és al centre de la missió dels deixebles de Crist. I aquest oferiment està dirigit a tots els homes i dones que esperen la pau al mig de les tragèdies i la violència de la

història humana.[1] La “casa” esmentada per Jesús és cada família, cada comunitat, cada país, cada continent, amb les seves característiques pròpies i la seva història; és sobretot cada persona, sense distinció ni discriminació. També és la nostra “casa comuna”: el planeta en el qual Déu ens ha col·locat per viure i al qual estem cridats a cuidar amb interès.

Per tant, aquest també és el meu desig a l'inici del nou any: “Pau en aquesta casa”.

2. El desafiament d'una bona política

La pau és com l'esperança de la qual parla el poeta Charles Péguy;^[2] és com una flor fràgil que intenta florir entre les pedres de la violència. Sabem bé que la cerca de poder a qualsevol preu porta a l'abús i a la injustícia. La política és un vehicle fonamental per edificar la ciutadania

i l'activitat de l'home, però quan aquells que s'hi dediquen no la viuen com un servei a la comunitat humana, es pot convertir en un instrument d'opressió, de marginació i, fins i tot, de destrucció.

Jesús diu: «Si algú vol ser el primer, que es faci el darrer de tots i el servidor de tots» (*Mc* 9, 35). Com subratllava el Papa sant Pau VI: «Prendre's seriosament la política en els seus diversos àmbits —local, regional, nacional i mundial— és afirmar el deure de cada persona, de tota persona, de conèixer quins són el contingut i el valor de l'opció que se li presenta i segons la qual es busca fer col·lectivament el bé de la ciutat, de la nació, de la humanitat.»[3]

En efecte, la funció i la responsabilitat política constitueixen un desafiament permanent per a tothom qui rep el mandat de servir el

seu país, de protegir els que hi viuen i de treballar a fi de crear les condicions per a un futur digne i just. La política, si es duu a terme en el respecte fonamental de la vida, la llibertat i la dignitat de les persones, es pot convertir veritablement en una manera eminent de la caritat.

3. Caritat i virtuts humanes per a una política al servei dels drets humans i de la pau

El Papa Benet XVI recordava que «tot cristià està cridat a aquesta caritat, segons la seva vocació i les seves possibilitats d'incidir en la *polis*. [...] El compromís pel bé comú, quan està inspirat per la caritat, té un valor superior al compromís merament secular i polític. [...] L'acció de l'home sobre la terra, quan està inspirada i sostinguda per la caritat, contribueix a l'edificació d'aquesta ciutat de Déu universal envers la qual avança la història de la família humana.»[4] És

un programa amb el qual poden estar d'acord tots els polítics, de qualsevol procedència cultural o religiosa que vulguin treballar junts pel bé de la família humana, practicant les virtuts humanes que són la base d'una bona acció política: la justícia, l'equitat, el respecte mutu, la sinceritat, l'honestedat, la fidelitat.

Referent a això, val la pena recordar les “benaventurances del polític”, proposades pel cardenal vietnamita François-Xavier Nguyễn Văn Thuận, mort l'any 2002, que va ser un testimoni fidel de l'Evangelí:

Benaventurat el polític que té una alta consideració i una profunda consciència del seu paper.

Benaventurat el polític la persona del qual reflecteix credibilitat.

Benaventurat el polític que treballa pel bé comú i no pel seu interès propi.

Benaventurat el polític que es manté fidelment coherent.

Benaventurat el polític que fa la unitat.

Benaventurat el polític que s'ha compromès a dur a terme un canvi radical.

Benaventurat el polític que sap escoltar.

Benaventurat el polític que no té por.
[5]

Cada renovació de les funcions electives, cada cita electoral, cada etapa de la vida pública és una oportunitat per tornar a la font i als punts de referència que inspiren la justícia i el dret. Estem convençuts que la bona política està al servei de la pau; respecta i promou els drets humans fonamentals, que són igualment deures recíprocs, de manera que es creï entre les

generacions presents i futures un vincle de confiança i gratitud.

4. Els vicis de la política

En la política, desgraciadament, juntament amb les virtuts no hi falten els vicis, a causa tant de la ineptitud personal com de distorsions en l'ambient i en les institucions. És evident per a tothom que els vicis de la vida política resten credibilitat als sistemes en què aquesta s'exerceix, així com a l'autoritat, les decisions i les accions de les persones que s'hi dediquen. Aquests vicis, que socaven l'ideal d'una democràcia autèntica, són la vergonya de la vida pública i posen en perill la pau social: la corrupció — en les seves múltiples formes d'apropiació indeguda de béns públics o d'aprofitament de les persones —, la negació del dret, l'incompliment de les normes comunitàries, l'enriquiment il·legal,

la justificació del poder mitjançant la força o amb el pretext arbitrari de la “raó d’Estat”, la tendència a perpetuar-se en el poder, la xenofòbia i el racisme, el rebuig a la cura de la Terra, l’explotació il·limitada dels recursos naturals per un benefici immediat, el menyspreu dels qui s’han vist obligats a anar a l’exili.

5. La bona política promou la participació dels joves i la confiança en l’altre

Quan l’exercici del poder polític apunta únicament a protegir els interessos de certs individus privilegiats, el futur està en perill i els joves es poden sentir temptats per la desconfiança, perquè es veuen condemnats a quedar-se al marge de la societat, sense la possibilitat de participar en un projecte per al futur. En canvi, quan la política es tradueix, concretament, en un

estímul dels joves talents i de les vocacions que es volen dur a terme, la pau es propaga en les consciències i sobre els rostres. S'arriba a una confiança dinàmica, que significa “jo confio en tu i crec amb tu”, en la possibilitat de treballar junts pel bé comú. La política afavoreix la pau si es duu a terme, per tant, reconeixent els carismes i les capacitats de cada persona. «¿És que potser hi ha res més bonic que una mà estesa?

Aquesta ha estat volguda per Déu per donar i rebre. Déu no l'ha volguda perquè mati (cf. *Gn* 4, 1 s.) o faci patir, sinó perquè cuidi i ajudi a viure. Juntament amb el cor i la ment, també la mà pot ser un instrument de diàleg.»[6]

Tothom pot aportar la seva pedra per a la construcció de la casa comuna. L'autèntica vida política, fundada en el dret i en un diàleg lleial entre els protagonistes, es renova amb la convicció que cada dona, cada home

i cada generació tenen en si mateixos una promesa que pot alliberar noves energies relacionals, intel·lectuals, culturals i espirituals. Una confiança d'aquest tipus no és mai fàcil de tenir, perquè les relacions humanes són complexes. En particular, vivim actualment en un clima de desconfiança que arrela en la por de l'altre o de l'estrany, en l'ansietat de perdre beneficis personals i que, lamentablement, es manifesta també en l'àmbit polític, a través d'actituds de clausura o nacionalismes que posen en qüestió la fraternitat que tant necessita el nostre món globalitzat. Avui més que mai, les nostres societats necessiten “artesans de la pau” que puguin ser autèntics missatgers i testimonis de Déu Pare que vol el bé i la felicitat de la família humana.

6. No a la guerra ni a l'estratègia de la por

Cent anys després del final de la Primera Guerra Mundial, i amb el record dels joves caiguts durant aquells combats i les poblacions civils devastades, coneixem més bé que mai el terrible ensenyament de les guerres fraticides, és a dir, que la pau no es pot reduir mai al simple equilibri de la força i la por.

Mantenir l'altre sota amenaça vol dir reduir-lo a l'estat d'objecte i negar-li la dignitat. És la raó per la qual reafirmem que l'increment de la intimidació, així com la proliferació incontrolada de les armes són contraris a la moral i a la cerca d'una veritable concòrdia. El terror exercit sobre les persones més vulnerables contribueix a l'exili de poblacions senceres a la cerca d'una terra de pau. No s'accepten els discursos polítics que tendeixen a culpabilitzar els migrants de tots els mals i a privar els pobres de l'esperança. En canvi, es pot subratllar que la pau es basa en el respecte de cada persona,

independentment de la seva història, en el respecte del dret i del bé comú, de la creació que ens ha estat confiada i de la riquesa moral transmesa per les generacions passades.

Així mateix, el nostre pensament es dirigeix de manera particular als nens que viuen en les zones de conflicte, i a tots els que s'esforcen perquè se'n protegeixin les vides i els drets. Al món, un de cada sis nens pateix a causa de la violència de la guerra i les seves conseqüències, i fins i tot és reclutat per convertir-se en soldat o ostatge de grups armats. El testimoni dels que es comprometen amb la defensa de la dignitat i el respecte dels nens és summament preciós per al futur de la humanitat.

7. Un gran projecte de pau

Aquests dies celebrem els setanta anys de la Declaració Universal dels

Drets Humans, que es va adoptar
després del segon conflicte mundial.
Respecte a això, recordem
l'observació del Papa sant Joan XXIII:
«Quan en un home sorgeix la
consciència dels drets, cal que aflori
també la de les obligacions; de
manera que qui té determinats drets
també té, com a expressió de la seva
dignitat, l'obligació d'exigir-los,
mentre els altres tenen el deure de
reconèixer-los i respectar-los.»[7]

La pau, en efecte, és fruit d'un gran
projecte polític que es funda en la
responsabilitat recíproca i la
interdependència dels éssers
humans, però és també un
desafiament que exigeix ser acollit
dia rere dia. La pau és una conversió
del cor i de l'ànima, i és fàcil
reconèixer tres dimensions
inseparables d'aquesta pau interior i
comunitària:

— la pau amb nosaltres mateixos, rebutjant la intransigència, la ira, la impaciència i —com aconsellava sant Francesc de Sales— tenint “una mica de dolçor amb un mateix”, per oferir “una mica de dolçor als altres”;

— la pau amb l'altre: el familiar, l'amic, l'estranger, el pobre, el que pateix...; atrevint-se a la trobada i escoltant el missatge que porta amb si mateix;

— la pau amb la creació, redescobrint la grandesa del do de Déu i la part de responsabilitat que correspon a cadascun de nosaltres, com a habitants del món, ciutadans i artífexs del futur.

La política de la pau —que coneix bé les fragilitats humanes i se'n fa càrrec— pot recórrer sempre a l'esperit del *Magníficat* que Maria, Mare de Crist salvador i Reina de la pau, canta en nom de tots els homes: «L'amor que té als qui creuen en ell

s'estén de generació en generació.
Les obres del seu braç són potents:
dispersa els homes de cor altiu,
derroca els poderosos del soli i exalta
els humils; [...] com havia promès als
nostres pares; s'ha recordat del seu
amor a Abraham i a la seva
descendència per sempre» (Lc 1,
50-55).

Vaticà, 8 de desembre de 2018

Francesc

.....

[1] Cf. Lc 2, 14. «Glòria a Déu a dalt
del cel, i a la terra pau als homes que
ell estima.»

[2] Cf. *Le Porche du mystère de la
deuxième vertu*, París, 1986.

[3] Carta ap. *Octogesima adveniens*
(14 de maig del 1971), 46.

[4] Carta enc. *Caritas in veritate* (29 de juny del 2009), 7.

[5] Cf. Discurs a l'exposició congrés "Civitas" de Pàdua: "30giorni" (2002), 5.

[6] Benet XVI, *Discurso a las Autoridades de Benín* (Cotonou, 19 de novembre de 2011).

[7] Carta enc. *Pacem in terris* (11 d'abril del 1963), 44.

.....

© Copyright - Libreria Editrice
Vaticana

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/missatge-
del-papa-francesc-per-la-52-jornada-
mundial-de-la-pau/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/missatge-del-papa-francesc-per-la-52-jornada-mundial-de-la-pau/) (06/08/2025)